

ELŐSZÓ.

Fellenthali Fellner Jakab, a magyarországi barokképítészetnek legnagyobb alakja. Működésének fénykorát Tatán töltötte. Onnan irányította legfontosabb műveinek építését és azoknak egy részével Tatát gazdagította. Tatán is halt meg és az ottani plébánia-templom kriptájában van eltemetve. Tata ezért Fellnert a magáénak vallja.

Fellner emlékének eddig mind a művészettörténet, mind Tata egyaránt adósai; Wälder Gyula műegyetemi professzor nagy építészársával szemben, a kegyelet adóját, a legnemesebb formában törleszti például a kortársaknak és okulásul az utókornak. Fellner tatai műveinek tervrajzai elveszték. Wälder Gyula azokat felmérte és ebben a kiadványban a szakirodalom és a művelt közönség számára közzétette. Fellnernek egyik legfinomabb tatai alkotása a piarista rendház. Azt Wälder Gyula kongenális művészi vasrácsokkal díszítette. A tatai plébánia-templom előtti tér, ahol a Mester saját alkotásának kriptájában jeltelen sírban pihen, Wälder Gyula tervei szerint művészi kiképzést nyer, amelynek képét a túloldalon közöljük.

Fellner alkotásai az ország számos városának és községének díszei. Eger, Veszprém, Pápa, Mór, Kecskéd, Szár stb. ékeskednek velük. Az országra vár, hogy Fellner dicsőségét, aki külföldön született, de ennek az országnak lett hű fia, és ennek dolgozott, nyugvóhelyén, Tatán, méltó emlékkal megörökítse.

Csát Géza tanársegéd Wälder Gyulának nemcsak e kiadvány felvételeiben, hanem többi tatai munkáiban is munkatársa, aki ezzel Tatát professzorával együtt hálára kötelezte.

Budapest, 1939. évi november 17.

Magyary Zoltán
egyetemi tanár,
elnök.